

egentlig arbejdes i Jernindustrien. Lad os tage et Værksted, saaledes som jeg ved, det eksisterer et Sted i Provinsen, hvor der anvendes 33 Maskinarbejdere og er i alt ca. 100 Arbejdere paa Værkstedet. Af de 33 Maskinarbejdere er de 9 antaget i de senere Aar, og de er antaget paa en mindre Løn end de andres. Medens de andres Gennemsnitsbetaling, naar de arbejder paa Timebetaling, er ca. 1 Kr. 40 Ø., er de 9 antaget paa en Løn af 1 Kr. 34 Ø., og denne Timeløn svarer netop til den almindelig gængse Mindsteløn, som betales paa den paagældende Egn til Folk, der lige er antaget paa et Værksted. Men det betyder ikke, at de i og for sig behøver at tjene mindre, i hvert Fald ikke væsentlig mindre, end de, der har været antaget tidligere, thi paa det paagældende Værksted, som paa de allerfleste af Jernindustriens Værksteder, arbejdes der paa Akkord. Her arbejdes der 80 pCt. paa Akkord, og Akkordsatserne er ens for alle; de vil altsaa have Adgang til at opnaa den samme Gennemsnitsfortjeneste, naar de arbejder paa Akkord, som de, der har den højere Timeløn. Det tjener de imidlertid ikke, thi de nye Arbejdere har ikke samme Rutine. Medens de andre 24 har opnaaet ca. 2 Kr. 20 Ø. i Gennemsnitsfortjeneste ved Akkordarbejde, har de 9 kun kunnet tjene 1 Kr. 75 Ø., og det uagtet der kun er 6 Øres Forskel paa deres Gennemsnits-timeløn, naar de arbejder paa Timebetaling. Det viser, at ligeoverfor Jernindustrien betyder det ikke saa meget, hvad Timeløn Arbejderne bliver antaget til, for denne Timeløn er egentlig kun noget, der er fastsat for at angive, hvad de skal have udbetalt i Forskud paa deres Akkord og for de enkelte Timer, hvor de arbejder uden Akkord. Jeg maa tilføje, at naar der arbejdes uden Akkord, gives der saa godt som altid et Tilslag, nemlig som Akkord-afsaavn. Tillæget er ikke fastsat bestemt for Maskinarbejdere saaledes som for Arbejdsmænd i Jernindustrien, hvor det er fastsat til 30 Ø. i Timen. Dette Spørgsmaal har imidlertid ikke været rejst fra Maskinarbejdernes Side, og derfor har de heller ikke faaet noget fastsat i saa Henseende. Jeg vil gerne spørge, om det kan siges at være Løntrykkeri, at man antager nye Folk paa et Værksted til en Løn, der ligger noget lavere, saaledes som det f. Eks. her er nævnt, og saaledes er Forholdet dog vist paa de allerfleste Værksteder: at man antager nye Folk til en noget lavere Løn. Men at komme ned til saa lav en Løn som 1 Kr. 07 Ø. uden at faa et Tillæg i Akkord-

afsaavn tror jeg ikke hidtil er praktiseret, og det vil heller ikke kunne praktiseres, selv om de Bestemmelser, som foreligger i Lovforslaget, bliver gennemført. Dertil vil Organisationerne ikke medvirke, og ved de Overenskomster, som bliver truffet, vil Organisationerne sikkert vide at sætte en Stopper for det.

Jeg glæder mig over de Udtalelser om § 20, 2det Stykke, som det ærede 12te tingvalgte Medlem fremkom med; jeg tror, der i disse Udtalelser ligger saadanne Tanker, at der vil være Mulighed for at komme til Enighed paa dette Punkt.

Principperne i Lovforslaget maa vi, som sagt, fastholde. Hvorvidt der skal naas en Overenskomst i Udvalget eller ej, maa saa afhænge af de Ændringsforslag, der fremkommer fra Oppositionens Side. Nu er det de Herrer, der har Ordet i Udvalget og faar Lejlighed til at bidrage deres til, at Lovforslaget muligvis kan fremkomme i en Form, som de bedre kan tiltræde end den, der er vedtaget af det høje Folketing.

Martin Olsen: Da jeg kan tænke mig, at den højtærede Formand gerne vil have Forhandlingerne tilendebragt i dette Møde, skal jeg afstaa fra at komme ind paa mange Spørgsmaal, hvor der ellers kunde være Anledning til en Imødegaaelse. Naar jeg ikke imødegaar det, som Ordføreren for det konservative Folkeparti har fremsat, er det derfor ikke, fordi jeg ikke mener, at det fortjente at imødegaas eller — paa visse Punkter — fortjente en Tak for Tilslutningen, men af Hensyn til Tiden. Den ærede sidste Taler fremkom ogsaa med adskilligt, som jeg vil lade ligge; dog maa jeg sige, at hans Bemærkninger om Lønningsforholdene indenfor Jernindustrien viste, at det var rigtigt, hvad vi har hævdet med Hensyn til Minimallønnen, thi naar der er antaget en timelønnet Arbejder, saa betyder „minimal“, at Arbejdsgiveren med Bestemmelsen i § 20, 2det Stykke, i Haanden kan sige: Jeg har en bestemt Ret til at kræve, at I skal arbejde for Mindstelønnen i Faget. Det andet Standpunkt forstaaer almindelige Mennesker ikke; Arbejderne forstaaer det ikke, og jeg er vis paa, at Arbejdsgiverne heller ikke forstaaer det, men det kan vi jo snakke om i Udvalget.

Jeg vil gerne gøre et Par Bemærkninger til den højtærede Indenrigsminister, navnlig til hans Indledning, hvor han talte om, at jeg behøvede ikke at lave Rabalder. De Udtalelser, jeg fremsatte, var kun en svag Efterdønning af det Rabalder, som